

A doua observație pe care țineam să o împărtășesc în cazul *Programului de locuințe* este aceea că am realizat, dintr-odată, că nu mai sunt tânăr. Lucru greu de „înghițit”, firește, dacă nu ai un psihic robust. Însă de când am renunțat să-mi mai întemeiez unele argumente pe astfel de „împărțiri” strict biologice, destul de incerte, de altminteri, în pofida evidențelor consemnate în vreun act oficial, recunosc că îmi este mult mai ușor să supraviețuiesc „cataclismului” fiecărei aniversări în parte. Însă brusca mea revelație nu s-a datorat cine știe cărei iluminări divine suferite în fața oglinzii, în vreo dimineață senină, ci grație *Programului de locuințe*.

M-ați putea întreba, desigur, în ce fel. Nimic mai simplu! Prin punctele pe care le acumulezi dacă ai sub 35 de ani sau dacă ai depășit această vârstă. Cu cât ești mai tânăr, obții mai multe puncte, cu cât te îndepărtezi de cele două „fatidice” cifre, câștigi mai puține.

Nu vreau să-mi asum vreun merit pentru posteritate (ca istoric, țin la măturile care pot contribui la refacerea unui context anume!), dar programele de locuințe, în formele pe care le

Macazurile tinereții

Maior dr.
Florin ȘPERLEA
fşperlea@yahoo.com

știm astăzi, își au originea (și) în lectura atentă a fostului secretar de stat Sorin Encuțescu a unei anchete pe care am publicat-o în revista „*Spirit militar modern*”, în anul 2000, în care arătam condițiile insalubre în care locuiesc cadrele militare în unele cămine de garnizoană, cu precădere în vestitul cămin „Sălaj” din Capitală. Sorin Encuțescu a coroborat aceste informații cu terenurile disponibile ale Ministerului Apărării și, astfel, a luat ampoare proiectele puse la punct cu unii dezvoltatori de cartiere rezidențiale, în condiții avantajoase pentru cadrele militare. Problema a rămas în continuare aceea a criteriilor de repartizare. Ideal, desigur, ar fi ca ritmul de construcție și capacitatea de plată a militarilor să fie atât de ridicată încât, într-un termen rezonabil, dificultățile de ordin locativ să rămână exclusiv o temă de istorie a reformei în armată.

Din 1990 încoace, situația locuințelor pentru militari a fost una acută. La un moment dat, indiferent cât de pregătit profesional erai pentru un post sau altul, ivit într-o altă garnizoană, prima îngrijorare era aceea a locuinței, nicidecum a datoriei. Cum să te descurci într-o altă garnizoană, mai ales dacă ai familie, fără a avea asigurată o locuință? Soluțiile, multe, au variat. Căminele, treptat, s-au umplut, locuințele de serviciu, atâtea câte s-au construit ori achiziționate, au fost, cele mai multe, cumpărate de fericiții lor locatari, iar varianta la îndemână a rămas tot compensația financiară. Care pare să rezolve și cele mai multe probleme.

În cei 19 ani scurși de la revoluție încoace am asistat la toate aceste zbatere, cu schimbări dese de macaz, pentru găsirea celei mai bune soluții cu puțință. Atunci aveam 19 ani, acum am 37. Mă gândesc foarte serios, de aceea, să mă înscriu de pe acum în mai toate programele pe care le are în vedere Ministerul Apărării, știute sau neștiute încă. Așa, cel puțin, la senectute, le voi putea aminti responsabililor „cu criteriile” că eu eram deja înscris pe când aveam numai... 37!

Linia de miră

Cu un an în urmă, împreună cu teleastul Benone Neagoe și cineastul Mircea Laslău, răspundeam invitației Consiliului Director al Asociației CLUBUL AMIRALILOR, care organiza prima ediție a festivității de decernare a premiilor acestei organizații inedite. Una condusă, cu o mână de fier într-o mânășă de catifea, de amiralul (r) Gheorghe Anghelescu.

Nu mică a fost surpriza de a descoperi, la fața locului, cât de numeros și reprezentativ – pentru calitatea cadrelor militare crescute în Forțele Navale – este colectivul menționatului Club de elită. Cine crede că aceste rânduri sunt scrise de complezență, se înșală!

Primul element notabil, mai puțin cunoscut, este numărul actualilor membri, care se apropie de...50! Cei ce imprimă vitalitate, continuitate și vizibilitate sunt cunoscuți lideri ai marinarilor de ieri, oameni care îl secondează pe președintele Clubului Amiralilor din pură convingere, devotament față de cea mai puțin numeroasă categorie de forțe armate și dintr-un spirit de coră manifestat exemplar.

Alături de amiralul (r) Anghelescu, asigură dinamism acestui club viceamiralii (r) Constantin Iordache, Ștefan Ilie, Anghel Petre, contraamiralii (r) Virgil Stoica, Constantin Nasuia și contraamiralul de flotilă (r) Marian Ioan. Adică reprezentanți ai celor care până mai ieri au făcut față nu numai

furtunilor din larg, ci și succesivelor metamorfoze ale marinei militare, începând cu redimensionările organizatorice și continuând cu modernizările care au propulsat Forțele Navale Române în rândul celor aliate. Iar azi mențin, ca simpli rezerviști, într-o manieră relaxată, dar elegantă, prestigiul unei instituții caracterizată, de-a lungul timpului, prin sobrietate, etichetă, prestanță, apariții întotdeauna bine cumpănite, în momente de interes real pentru marele

Colonel dr. Ion PETRESCU
ionpetrescu@yahoo.com

ranchiună. Niciun gest defetist. Poate o timiditate a celor mai tineri față de seniorii care-i onorau cu prezența, altitudine morală și o conduită ce amintea de selectele cluburi ale aristocrațiilor britanice.

Atunci și-a făcut apariția, cu surâsu-i cunoscut, cu o ținută impecabilă și cu gesturi amicale și cel care a coordonat – cu noblețe, tact, înțelegere și sprijin adecvat – presa militară. Inconfundabilul contraamiral (r) Eugen Laurian. Un om care a știut să se impună în comunitatea jurnaliștilor militari doar prin zâmbet. Să sugereze o posibilă schimbare într-o viziune editorială printr-o aparent candidă întrebare. Să mențină un nivel de abordare a relațiilor interpersonale cu o liniște interioară vizibilă și printr-o căldură sufletească, după care mai tânjim și azi. Semne de distincție spirituală tipice unui membru în Clubul Amiralilor.

Oare când vom semnala activitatea unor cluburi similare în Forțele Terestre și cele Aeriene?

CLUBUL AMIRALILOR

public, fascinat de impresionantele ceremoniale marinărești.

Anul trecut, nu am observat decât bucuria revederii celor invitați la festivitatea amintită. Oameni care se măsurau din ochi, dorind să se bucure și atunci de pofta de viață împărtășită împreună la ani mai puțini, în împrejurări când faste, când vitrege, cu bucurii, dar și tristeți refugiate undeva sub perna din cabină.

Nominalizările unor cărți, ale unor autori premiați de Clubul Amiralilor, stârneau aplauze amicale, acestea fiind expresia unui fairplay demn de urmat și la alte evenimente, inițiate de organizații cu intenții similare. Nicio

OCHIUL MAGIC

Alice Moldovan, Cătălin Ovrei, Eugen Mihai, Petrică Mihalache, Sorin Lușșă și Radu Dobrițoiu sunt realizatorii fotografiilor din albumul ROMANIAN ARMED FORCES TODAY, conceput de Direcția Informare și Relații Publice, condusă acum de colonelul Sorin Stamate.

Primii patru jurnaliști sunt profesioniști recunoscuți ce activează în comunitatea presei militare, semeni care, în perioade diferite, au poposit în teatrele de operații, unde au reușit, prin intermediul *ochiului magic*, să immortalizeze secvențe antologice pentru evoluția forței expediționare românești.

Directorul Editurii Militare, Adrian Pandeia, a dat o mână de ajutor cu coperti memorabile ca mesaj, realism și îndemn la speranță, într-o lume militară vizibil marcată de Transformarea NATO. (I.P.)

PARIUL LUI ROMAN

După ce a relansat în presa Armatei României prestigioasa revistă SPIRIT MILITAR MODERN, la care a lucrat ani buni alături de cunoscutul publicist și istoric militar Florin Șperlea și cu jurnalista Delia Petrescu, colonelul, acum în rezervă, Dumitru Roman nu a avut stare până nu... a scos la lumină chipul de azi al periodicului ROMÂNIA EROICĂ. O revistă autodeclarată de cultură și educație patriotică, de cinstire a eroilor neamului. Fondată în 1919 sub numele CULTUL EROILOR NOȘTRI.

Remarcăm interviul cu istoricul academician Dan Berindei, care nu ezită să recunoască: „*Generația mea o percepe ca pe una care a avut o educație patriotică reală*”. O revistă și un interviu cu care Mitică Roman, cum îl gratulează prietenii, a mai câștigat un pariu profesional, demn de istoria presei militare, scrisă acum de Dan Giju. (I.P.)

Directorul Trustului de Presă al Ministerului Apărării: colonel dr. Ion PETRESCU

ADRESA REDACȚIEI:

București, Bulevardul Unirii nr. 57, bloc E4, sector 3, O.P. 4, C.P. 4-159, Cod 741382. Tel./fax 327.52.91, tel./fax 327.52.61

● Redactor-șef: colonel Francisco Stoica, tel. 327.24.40
● Redactor-șef adjunct: maior Gheorghe Vișan, tel. 327.52.90
● Secretar de redacție: căpitan Viorel Amzărescu, tel. 322.67.92
REDACTORI: ● căpitan Dan Scutaru ● locotenent Constantin Piștean ● Irina-Mihaela Nedelcu ● ing. Mihail Ricinșchi ● Bogdan Oproiu ● Marilena Georgescu ● Cecilia Sfetcu.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
Florin Bărbulescu, Corneliu Popa, Roxana Matei, Maria-Ioana Gal.
CORECTURĂ: Valeria Ionescu, Oprina Melciuiu, Elena Potoroacă.
PROCESARE TEXTE: Doina Mocanu, Petruța Rusu.
FOTOREPORTAJ: Eugen Mihai, Petrică Mihalache, Cătălin Ovrei.
DIFUZARE: Rodica Dinică.
Săptămânalul nostru este la poziția 2011 în Catalogul RODIPET. Taxele postale – achitate conform aprobării D.G.P.T.C nr. 137/8598-1980.

ABONAMENTE la tel.: 021.327.52.60 int. 160
Cont: RO56TREZ70320360150XXXX

Închiderea ediției
– luni, ora 10.00

ISSN1223-3641.
00396. C. 607/2008

© Reproducerea integrală sau parțială a textelor și fotografiilor se poate face doar cu indicarea sursei.
Tiparul executat
la S.C. R-WEP S.C.S.